

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Timofti Veaceslav vs. Ministerul Justiției, intervenient accesoriu executorul
judecătoresc Guțu Vitalie

cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen
rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și material,
împotriva deciziei din 24 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-871/25

NR. PIGD 2-24087593-01-2ra-28112025)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. L. Lavric
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. R. Pulbere, E. Bolocan, R. Pascari

05 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Timofti Veaceslav, reprezentat de avocatul Daniela Ghiderman,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 august 2024, Timofti Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Guțu Vitalie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și material.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 1 iulie 2019, rămasă irevocabilă la 19 octombrie 2019, s-a dispus încasarea de la Timofti Ștefan în beneficiul reclamantului a sumei de 7 089 euro cu titlu de datorie, a sumei de 4 363 lei cu titlu de taxă de stat și a sumei de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.
3. Evidențiază că, în lipsa executării benevole a hotărârii judecătorești de către debitor, s-a adresat executorului judecătoresc Vitalie Guțu cu cerere de intentare a procedurii de executare în temeiul documentului executoriu nr. 2-1079/18 din 1 iulie 2019.
4. Susține că, prin încheierea executorului judecătoresc din 29 octombrie 2019, a fost intentată procedura de executare, însă documentul executoriu nu a fost executat nici până în prezent, iar, în pofida măsurilor întreprinse pe parcursul a aproximativ cinci ani, de la debitor a fost încasată doar suma de 4 850 lei.
5. Invocă faptul că, în vederea executării documentului executoriu, au fost aplicate măsuri asigurătorii, fiind stabilit că debitorul nu deține mijloace financiare în conturile bancare, bunuri imobile sau mijloace de transport în proprietate.
6. Notează că, la 21 noiembrie 2019, executorul judecătoresc a solicitat anunțarea în căutare și aducerea forțată a debitorului la biroul executorului judecătoresc, care a fost admisă prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 28 noiembrie 2019.
7. Menționează că, în cadrul procedurii de executare, executorul judecătoresc a întocmit două procese-verbale cu privire la contravenție în privința debitorului, pentru eschivarea de la executarea documentului executoriu și neexecutarea hotărârii judecătorești definitive.

8. Susține că, în urma acestor procese-verbale, debitorul a fost sancționat contravențional prin hotărârile Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 21 iulie 2020 și Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 iunie 2023.
9. Evidențiază că, prin ordonanța din 4 ianuarie 2023, a fost pornită cauza penală nr. 202321005 în baza art. 320 alin. (1) din Codul penal, privind eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, aceasta aflându-se în gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Criuleni.
10. Apreciază că, hotărârea judecătorească nu a fost executată într-un termen rezonabil, or de la intentarea procedurii de executare la 29 octombrie 2019 și până la data depunerii prezentei acțiuni, au trecut aproximativ cinci ani, fără ca documentul executoriu să fie executat integral.
11. Prin urmare, s-a solicitat: constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Criuleni nr. 2-1079/2018 din 01 iulie 2019 și violare a drepturilor prevăzute de articolul 6 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și articolul 1 a Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale de către statul Republica Moldova; încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, a prejudiciului moral pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Criuleni nr. 2-1079/18 din 01.07.2019 în sumă de 60000 lei și a prejudiciului material în mărime de 2518 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
12. Prin hotărârea din 08 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.
13. La 26 noiembrie 2024, Timofti Veaceslav a depus cerere de apel (nemotivată) împotriva hotărârii din 08 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, precum și la 05 decembrie 2024 avocatul Daniela Ghiderman a depus în interesele lui Timofti Veaceslav cerere de apel (nemotivată), iar la 03 aprilie 2025 a depus cerere de apel (motivată), prin care s-a solicitat casarea hotărârii din 08 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.
14. Prin decizia din 24 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de Veaceslav Timofti și s-a menținut hotărârea din 08 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.
15. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 01 iulie 2019, rămasă irevocabilă la 19 octombrie 2019, s-a dispus încasarea de la Ștefan Timofti în beneficiul

lui Veaceslav Timofti a sumei de 7 089 euro cu titlu de datorie, precum și a sumelor de 4 363 lei cu titlu de taxă de stat și 2 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

16. Instanța de apel a mai constatat că, la 29 octombrie 2019, executorul judecătoresc Vitalie Guțu a intentat procedura de executare în temeiul documentului executoriu emis în cauza menționată.
17. A reținut că, încheierea de intentare a procedurii de executare nu a putut fi comunicată debitorului, fiind restituită cu mențiunea „plecat”, motiv pentru care înștiințarea acestuia a fost publicată în Monitorul Oficial. Totodată, executorul judecătoresc a dispus aplicarea măsurilor de asigurare asupra bunurilor și conturilor bancare ale debitorului.
18. A mai constatat că, în urma verificărilor efectuate, debitorul nu deținea bunuri mobile sau imobile și nici mijloace bănești în conturile bancare, fiind întreprinse și alte măsuri în vederea identificării bunurilor și asigurării executării silite.
19. A reținut că, măsurile de executare întreprinse nu au condus la executarea documentului executoriu, fiind dispusă anunțarea în căutare și aducerea forțată a debitorului la biroul executorului judecătoresc.
20. Instanța de apel a mai constatat că, în cadrul procedurii de executare în privința debitorului au fost întocmite două procese-verbale cu privire la contravenție, iar prin hotărârile instanțelor de judecată din 21 iulie 2020 și 7 iunie 2023 acesta a fost sancționat contravențional pentru neexecutarea hotărârii judecătorești.
21. În continuare, executorul judecătoresc a sesizat organul de urmărire penală în vederea atragerii debitorului la răspundere penală, însă prin ordonanța din 11 ianuarie 2021 s-a refuzat pornirea urmăririi penale. Ulterior, executorul a continuat măsurile de identificare și înștiințare a debitorului.
22. Instanța de apel a constatat că, la 9 iunie 2023, debitorul s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc, invocând imposibilitatea achitării integrale a datoriei, iar până la acel moment efectuase doar plăți parțiale în cuantum total de 6 350 lei.
23. Colegiul judiciar al instanței de apel a respins ca nefondate argumentele apelantului-reclamant referitor la faptul că suma de 6350 de lei, achitată de către debitor în baza actului de executare pe parcursul a 5 ani de zile, denotă neexecutarea în termen rezonabil al hotărârii judecătorești, or, aceste circumstanțe sunt datorate situației financiare al debitorului Timofti Ștefan și nu țin de inacțiunile executorului judecătoresc, care a întreprins toate acțiunile legale de a executa în termen rezonabil hotărârea Judecătoriei Criuleni nr. 2-1079/2018 din 01 iulie 2019.

24. Instanța de apel a considerat declarative argumentele avocatului apelantului ce țin de soluția primei instanțe, or, în circumstanțele descrise mai sus, argumentele invocate nu pot constitui temei de admitere a apelului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărârii contestate.
25. La 28 noiembrie 2025, Timofti Veaceslav, reprezentat de avocatul Daniela Ghiderman a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 24 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, prin care s-a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.
26. În motivarea recursului au fost reiterate circumstanțele invocate anterior la examinarea cauzei în prima instanță și instanța de apel.
27. În drept, s-au invocat prevederile art. 360, 362, 365, 385 – 387, 429, 432 alin. (1) lit. e), art. 434 din Codul de procedură civilă.
28. Pe parcurs, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor copia recursului, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.
29. Însă, până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimații nu au făcut uz de dreptul său procedural de a depune referința.
30. Totodată, la 22 iunie 2026 și 13 iulie 2026, în adresa instanței au fost expediate două cereri suplimentare, însoțite de unele documente, însă acestea nu au fost semnate în modul corespunzător.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.”
32. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”
33. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.
(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”
34. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
f) recursul este vădit neîntemeiat.”

35. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către Timofti Veaceslav a fost înaintat în termen. Or, decizia integrală din 24 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, i-a fost comunicată recurentului la 29 septembrie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 28 noiembrie 2025, adică în interiorul termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

38. Astfel, procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

39. Completul de judecată notează că, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 din același Cod.

40. Potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă dacă este vădit neîntemeiată.

41. Această normă oferă Curții o prerogativă de filtrare a recursurilor care nu conțin o motivare suficientă în drept, nefiind apte să declanșeze un control de legalitate în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă.

42. Într-o apreciere particulară a motivelor de recurs, Completul constată că acestea nu întrunesc exigențele unei motivări conforme cu cerințele legale, întrucât exprimă în esență dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel, fără a invoca sau demonstra încălcări veritabile ale normelor de drept material sau procesual.

43. Curtea Supremă de Justiție menționează că, în sensul prevederilor lit. e) art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, noțiunea de hotărâre arbitrară ori de apreciere vădit nerezonabilă a probelor urmează a fi stabilită în coraportul dintre mai multe principii.
44. Pentru a elucida înțelesul textului „hotărâre arbitrară” din art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție ține cont, inclusiv, de sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza *Balliktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.
45. Subsidiar, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor; b) aprecierea să fie vădit nerezonabilă; c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.
46. Prin urmare, nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.
47. În ceea ce privește critica referitoare la o pretinsă apreciere arbitrară a probelor, art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța constată că probatoriul a fost analizat de instanța de apel în mod complet și motivat. Simpla reiterare sau reformulare a propriei versiuni asupra faptelor nu echivalează cu o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.
48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă faptul că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și

concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către Timofti Veaceslav conține obiecții de fapt și de drept similare circumstanțelor expuse în fața instanței de fond și de apel, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în modul corespunzător, iar în rezultat respinse.
50. Totodată, recurentul nu se poate limita la o simplă reiterare a circumstanțelor de fapt și/sau a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.
51. La caz nu se identifică nici o eroare manifestă sau arbitrară în examinarea probelor, iar recurentul nu demonstrează caracterul determinant al presupusei erori asupra soluției adoptate.
52. Completul menționează că, în cazul din speță circumstanțele cauzei au fost analizate și apreciate de către instanța de apel în modul corespunzător, care nu au fost combătute de către Timofti Veaceslav în cerere de recurs.
53. Așadar, recursul nu tinde să declanșeze un control de legalitate veritabil, ci exprimă o nemulțumire subiectivă față de soluția instanțelor ierarhic inferioare, camuflând obiecțiile de fond, în argumente formale de procedură.
54. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Timofti Veaceslav, reprezentat de avocatul Daniela Ghiderman, împotriva deciziei din 24 iunie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Ion Munteanu